Europeiska unionens
officiella tidning

SV
L-serien

2025/2075

14.10.2025

# EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2025/2075

## av den 8 oktober 2025

## om ändring av förordning (EU) nr 909/2014 vad gäller en kortare avvecklingscykel i unionen

**(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ([1]),

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([3]), och

av följande skäl:

(1) I artikel 5.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 ([4]) regleras avvecklingsperioden för de flesta transaktioner med överlåtbara värdepapper som utförs på handelsplatser. Med vissa undantag ska den avsedda avvecklingsdagen för sådana transaktioner vara senast den andra bankdagen efter dagen när handeln sker. En sådan period kallas ”avvecklingscykel”. Kravet på att avveckling ska äga rum senast den andra bankdagen efter dagen när handeln sker kallas ”T+2-avvecklingscykel” eller endast ”T+2”.

(2) Längre avvecklingsperioder för transaktioner med överlåtbara värdepapper ökar riskerna för parterna i transaktionerna och begränsar köparnas och säljarnas möjligheter att genomföra andra transaktioner. Av dessa skäl är det många tredjelandsjurisdiktioner som har övergått, håller på att övergå eller planerar att övergå till en avvecklingsperiod på en bankdag efter dagen när handeln sker (”T+1”). Den globala övergången till kortare avvecklingsperioder skapar dock bristande överensstämmelse mellan unionens finansmarknader och globala finansmarknader. Denna bristande överensstämmelse kommer att öka ju fler länder som övergår till T+1-avveckling, vilket ökar de kostnader som bristande överensstämmelse medför för unionens marknadsaktörer. Dessutom har vissa kapitalmarknader redan förkortat avvecklingscykeln för vissa typer av transaktioner till T+0. I unionen avvecklar värdepapperscentraler redan ett icke försumbart antal transaktioner på T+0-basis.

(3) I sin rapport av den 18 november 2024 om bedömningen av lämpligheten i att förkorta avvecklingscykeln i Europeiska unionen, drog den europeiska tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, Esma) som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ([5]) slutsatsen att en förkortning av avvecklingscykeln i unionen till T+1 avsevärt skulle minska riskerna på marknaden, särskilt i fråga om motpartsrisker och volatilitetsrisker, och frigöra kapital som inte längre behövs för att täcka marginalsäkerhetskrav. T+1-avvecklingscykeln skulle också göra det möjligt för unionens kapitalmarknader att hålla jämna steg med utvecklingen på andra globala marknader och undanröja kostnaderna i samband med den nuvarande bristande överensstämmelsen mellan avvecklingsperioderna. Den skulle också bidra till ytterligare harmonisering av standarder för företagshändelser och marknadspraxis i unionen och mer allmänt till konkurrenskraften hos unionens kapitalmarknader. Kommissionen delar dessa slutsatser.

([1]) EUT C, C/2025/2274, 14.4.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/2274/oj.
([2]) EUT C, C/2025/3203, 2.7.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3203/oj.
([3]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 10 september 2025 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 29 september 2025.
([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 (EUT L 257, 28.8.2014, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/909/oj).
([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1095/oj).

(4) Det är därför lämpligt att införa en riktad ändring av förordning (EU) nr 909/2014 för att förkorta den nuvarande obligatoriska avvecklingscykeln till senast en bankdag efter dagen när handeln sker. Denna förkortning av avvecklingscykeln skulle inte hindra värdepapperscentraler från att frivilligt avveckla transaktioner samma dag som handelsdagen, om detta är tekniskt möjligt.

(5) Transaktioner för värdepappersfinansiering gör det möjligt för marknadsaktörerna att hantera sina likviditets- och finansieringsbehov på ett flexibelt sätt. Marknadsutvecklingen tyder på en ökande användning av sådana transaktioner på handelsplatser. Vissa transaktioner för värdepappersfinansiering som utförs på handelsplatser skulle omfattas av kravet på en T+1-avvecklingscykel. Med tanke på sådana transaktioners icke-standardiserade karaktär och i synnerhet de icke-standardiserade avvecklingsperioder som parterna i sådana transaktioner kan behöva komma överens om för att deras mål ska kunna uppnås, och för att undvika att de avskräcks från att utföra dem på handelsplatser, bör dock dessa transaktioner undantas från kravet på en T+1-avvecklingscykel. Samtidigt, för att inte riskera att kravet på en T+1-avvecklingscykel kringgås, bör undantaget endast vara tillämpligt om de berörda transaktionerna för värdepappersfinansiering dokumenteras som enskilda transaktioner bestående av två sammanlänkade transaktioner. Följaktligen, och med avseende på kravet på en T+1-avvecklingscykel, bör odokumenterade transaktioner för värdepappersfinansiering omfattas av detta krav. Ett uttryckligt undantag behövs inte för marginalutlåning eftersom det i det fallet inte handlar om transaktioner med överlåtbara värdepapper och marginalutlåning således inte omfattas av kravet på en T+1-avvecklingscykel.

(6) I förordning (EU) nr 909/2014 föreskrivs olika åtgärder för att hantera utebliven avveckling, inbegripet sanktionsavgifter som åläggs ansvariga deltagare. Dessa sanktionsavgifter beräknas med hjälp av de parametrar som fastställs i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/389 ([6]). Kommissionen förväntas följa marknadsutvecklingen, mängden uteblivna avvecklingar och branschens beredskap att uppfylla kravet på en T+1-avvecklingscykel, och i enlighet med detta överväga om det finns en betydande risk för att övergången från en T+2- till en T +1-avvecklingscykel skulle leda till en väsentlig ökning av antalet uteblivna avvecklingar. Om en sådan risk identifieras är det vid behov möjligt för kommissionen att överväga att anpassa delegerad förordning (EU) 2017/389 i enlighet härmed eller att vidta andra lämpliga åtgärder inom ramen för de befogenheter som fastställs i förordning (EU) nr 909/2014, för att mildra såväl de finansiella som de icke-finansiella negativa konsekvenserna. Eventuella anpassningar bör vara tillfälliga, stå i proportion till målet och utformas så att branschen inte åläggs orimliga kostnader.

(7) Esma bör övervaka avvecklingseffektiviteten under övergången till en T+1-avvecklingscykel och rapportera om detta oftare under månaderna omedelbart före och omedelbart efter övergången. Mot bakgrund av det undantag från kravet på en T+1-avvecklingscykel som föreskrivs för vissa typer av transaktioner för värdepappersfinansiering enligt denna förordning bör Esma ägna särskild uppmärksamhet åt avvecklingseffektiviteten för transaktioner för värdepappersfinansiering som utförs på eller utanför handelsplatser.

(8) Förordning (EU) nr 909/2014 bör därför ändras i enlighet med detta.

(9) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att införa en kortare avvecklingscykel i unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av sin omfattning och sina verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(10) För att säkerställa att alla berörda intressenter är tillräckligt förberedda och kan övergå till T+1-avvecklingscykeln på ett samordnat sätt och i rätt tid, bör tillämpningsdatumet för denna förordning skjutas upp.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

([6]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/389 av den 11 november 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 vad gäller parametrar för beräkning av sanktionsavgifter för utebliven avveckling och värdepapperscentralers verksamhet i värdmedlemsstater (EUT L 65, 10.3.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2017/389/oj).

*Artikel 1*

**Ändringar av förordning (EU) nr 909/2014**

Förordning (EU) nr 909/2014 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 5.2 ska ersättas med följande:

”2. Vid transaktioner med sådana överlåtbara värdepapper som avses i punkt 1 som utförs på handelsplatser ska den avsedda avvecklingsdagen vara senast den första bankdagen efter dagen när handeln sker.

Det krav som fastställs i första stycket ska inte tillämpas på något av följande:

a) Transaktioner som förhandlas privat men utförs på en handelsplats.

b) Transaktioner som utförs bilateralt men rapporteras till en handelsplats.

c) Den första transaktionen i fall där de berörda överlåtbara värdepappren är föremål för ursprunglig registrering i kontobaserad form enligt artikel 3.2.

d) Följande transaktioner för värdepappersfinansiering, förutsatt att de dokumenteras som enskilda transaktioner bestående av två sammanlänkade transaktioner:

i) Utlåning eller inlåning av värdepapper enligt definitionen i artikel 3.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 (*).

ii) Köp- och återförsäljningstransaktioner eller sälj- och återköpstransaktioner enligt definitionen i artikel 3.8 i förordning (EU) 2015/2365.

iii) Återköpstransaktioner enligt definitionen i artikel 3.9 i förordning (EU) 2015/2365.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 av den 25 november 2015 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 337, 23.12.2015, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2015/2365/oj).”

2. Artikel 74 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 a ska följande led införas:

”ia) Kategorier av transaktioner, transaktionernas avsedda avvecklingsdag och huruvida transaktionerna utförs på handelsplatser.”

b) I punkt 2 första stycket ska led d ersättas med följande:

”d) På begäran av kommissionen för de rapporter som avses i punkt 1 a ia, e, h, j och k.”

3. I artikel 75 första stycket ska följande led införas:

”aa) Marknadseffekterna av och motiveringen till undantaget för vissa typer av transaktioner för värdepappersfinansiering från kravet i artikel 5.2 på avveckling senast den första bankdagen efter dagen när handeln sker.”

*Artikel 2*

**Ikraftträdande och tillämpning**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 11 oktober 2027.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 8 oktober 2025.

| *På Europaparlamentets vägnar* | *På rådets vägnar* |
|---|---|
| R. METSOLA | M. BJERRE |
| *Ordförande* | *Ordförande* |